

junij 2021

Mediteran 2021

Jadran

1. junij 2021, torek

Prvič Luka

Z nadomestnim delom ni bilo nič. Ni prispel iz Švedske. Naslednja pošiljka pride čez teden dni, prepozno. Bum bo do nadaljnega nepopoln, kot že zadnjih 14 let. Naročeni del bo enkrat že prišel do Lare.

Biograd izpustiva in si najprej ogledava bližnjo obalo, Crveno Luko in nekdanji Club Mediteranee pri Pakoštanah. Lepe apartmanske hiške, lepi bungalovi, urejene, nasute plaže. Manjkajo gosti.

Ponoči ni bilo ne duha ne sluha o burji. Ko dvigneva vsa jadra in se prepustimo maestralu, nas sunek burje iz "nebes" skoraj prekucne. Počasi se veter ustali in okrepi. Proti Zlarinu glisiramo samo na glavno jadro, genova je odveč. Pristanemo v Prvič Luki na Prviču, v zaklonu pred valovi, ne pa tudi vetrom. Ujemi muring, priveži krmo je pri 18 vozlih vetra v kljun kar dobra telovadba. Parking med čarteraškimi galejami nam vaški koncesionar zaračuna po ceni za 8 metrsko barko. Prijazno.

Arno takoj osvoji sosede.

Zvečer se sprehodimo do Šepurin. Lepo in hladno. Namesto piva bi se bolj prileglo kuhano vino.

ponoči smo mirno spali za rtom Oštarije, skoraj nasproti južnega kampa na Pašmau

lepi apartmaji čakajo prve goste

nova plaža pred bungalovi Cluba Mediteranee

obnovljeni bungalovi Cluba Mediteranee

Prvič Luka

včasih osnovna šola, danes hotel

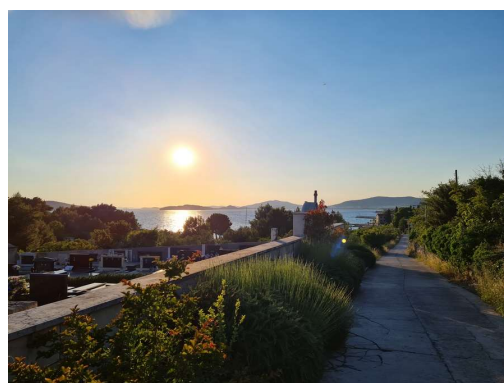
starejši domačini se še spominjajo šole in tovarne ribjih konzerv na nasprotnem bregu

cerkev

glavna ulica Prvič Luka - Šepurine

proti Šepurinam

artičoke

domiselni umetnik

2. junij 2021, sreda

Zlarin

Izkoristiva privez. Kapitan opere barko, natoči vodo in se sprehodi v pekarno. Ob 10h se premakneva na Zlarin. Nevarnost močnega maestrala je za kakšen dan minila.

Veževa se na zunanjo stran domačinskega pomola (tisti, ki ima dvigalo). Komaj je dovolj globoko za Laro. Glavni pomol je zaseden s češkimi čarter regatanti. V kafiču Aldura, na koncu glavnega pomola, srečava Jordanko in še nekaj poznanih obrazov.

Nisva prav zadovoljna s premetavanjem Lare na malem pomolu, zato, preden se odpravimo do Jordankine hiše, raje sidrava na običajnem mestu pod vilo Tonya Maglice.

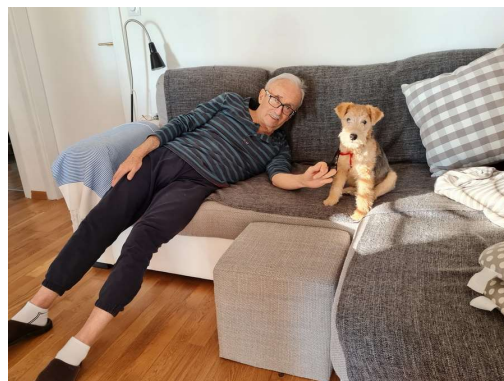
Jordankin vrt je letos prav lepo zelen. Češnje so pojedle vrane, zelenjave se ne dotaknejo.

Za kočirjo je Jordanka zvarila grgado z morskim psom: v lonec zložiš ploščke krompirja, obročke psa, krompir, pes, česen, peteršilj, sol, poper, veliko olja, čisto malo vode in pustiš, da, dokler ni kuhan krompir, na štedilniku dela grrrrrr. (Riba je lahko tudi druge pasme.) Nato smo se skupaj se lotili priprave jastogov s testeninami po receptu Vlada iz Lavse. Klokana sta njegov ulov...

Kuhanje je dobro uspelo. Arno je zabaval Tončija, imeli smo lep večer in se pozno vrnili domov na barko. Arna je dan kopenske svobode tako uničil, da je že v gumicu smrčal.

jutranji Prvič, o vetru ne duha ne sluha

žrtev Alzheimerja danes, včasih "hodeči Googl"

3. junij 2021, četrtek

Vinišće

Poslavljanje od prijateljev traja kar nekaj časa. Kavica z Jorde v obalnem kafiču, mirtovec z Ano in Veliborjem v hladu oreha. Klepetamo za naprej in nazaj...

Pozno izplujemo. Maestral pihlja od 6 do 17 vozlov v polkrmo ali krmo, premikamo se od 2 do 6. Valovi so bolj ali manj zopni. Lovljenje rib ne rodi uspeha.

Tik pred temo vržemo sidro v zalivu Vinišće .

Imamo nekaj sosedov, večje lastniške jadrnice in soseda iz Vrsarja, ki se odpravljata z Bavarijo 46 (www.palomagrande-sailing.com) okoli sveta.

Mirno je, kot sredi zime...

Urekeke Iztok je od danes prijavljen v grških vodah. Večjih problemov z vstopom ni imel. Za preverjanje vseh zahtevanih dokumentov in in potrdil si vzamejo velikoo časa. (<https://enavtika.si/sl/novice/19-varna-plovba/7117-plovba-v-grcijo-v-casu-korona-virusa>). Bolje je pripluti iz Italije, kot iz Hrvaške. Hrvaška ni Schengenu, zato je potrebno obiskati še mejno policijo, ki pa je v Gouvii ni. Je v luki Krf. (Njegova posadka je imela dubrovniške PCR teste.)

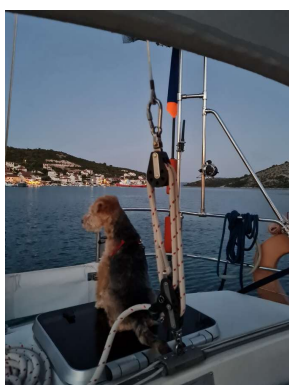
Je pa Iztok porabil več kot 2 uri za odjavo iz hrvaških voda v Dubrovniku. Hrvaški mejni policaji niso imeli podatka kdaj, kje, kako in s kakšnimi potrdili je posadka vstopila na Hrvaško. Niso bil zabeleženi v sistemu. Da so jih "vnesli", so pregledovali cestne kamere na Dragonji in potrdila o covid testiranju. Torej, ne glede kako vstopiš na Hrvaško, z barko, avtom ali metlo, izpolniti moraš "Enter Croatia" z vsemi zahtevanimi covid dokazili (<https://entercroatia.mup.hr/>). Potem si uradno vstopil in lahko brez problemov izstopiš ...

največji ketch Aquijo- jambori so bili vidni izza rta - kobilico iztegne do 38 čevljev!

mali alkoholik liže Moser žajblovec

in potem "laja v luno"

4. junij 2021, petek

Vinišće

Zjutraj sva še polna planov, a naju minejo. Posadko popade lenoba...

Kruh prodajajo na obali. Tja se odvesla z gumicem. Ker se je včeraj zlomilo veslo 17-etnega dingija, ga je bilo potrebno pred odhodom popraviti. Lažje kot na gumic namestiti izvenkrmni motor...

Na obali točijo tudi pivo, ki se mu ne odrečeva. Ko se vrnemo z ekskurzije, gremo spat...

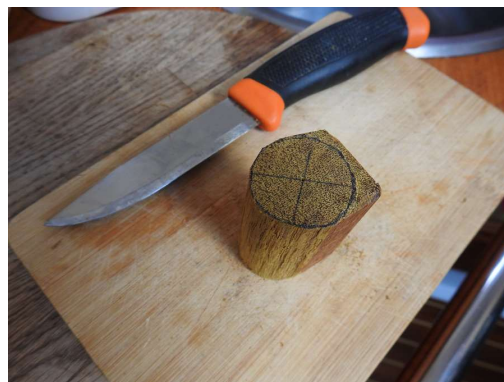
Kaj bo prinesel večer, se še ne ve.

Trenutno se popravlja Navtex in kuha večerja.

Zvečer prideta na obisk soseda s Palome, Claudia in Uli in klepetamo do novega dne.

sosedi z Vrsarja odhajajo na pot okoli sveta - trenutno so 50 m od naju

popravljanje vesla 1

popravljanje vesla 2

popravljanje vesla 3

5. junij 2021, sobota

Livka, Šolta

Zjutraj se druženje nadaljuje.

Pride Claudia s super pršilcem za prozorne folije na sprayhood-u Vuplex (<https://www.svb24.com/en/vuplex-plastic-cleaner.html>). Čudežev iz 6 let starih oken ne naredi, se pa skozi vsaj malo lepše vidi. Potem se mi trije preselimo na Palomo in Bogdana, ki zelo rad pleza na jambore, na "bormašino" in z varovanjem potegnemo na 20 meterski jamobor. Debelo uro ga ni dol. Uli je imel sidrno luč v akvariju in ni čudno, da ni delala.

Po poslovilnem radlerju ob 2h izplujeva. Srečno Claudia in Uli. Veliko sreče bosta potrebovala za planirani podvig.

Veter, ki ga naj ne bi bilo, prijetno vleče Laro do Nečujama na Šolti. Od tam do zaliva Livka nastopa Yanmar. Glede na gostoto plovil v Splitskih vratih, sva bila prepričana, da bo zaliv poln.

V celem zalivu smo na morju in na kopnem edine žive duše (razen ptičev nad nami in množice debelih ušat pod nami). Morje ima že celih 20 stopinj. Po večernem kopanju ter pokolu šoltanskih in uvoženih komarjev mirno zaspimo.

Komarji so že nekaj dni prav nadležni. So veliki, glasni in opazni. Ne prežene jih niti citronela, niti Autan. Edino orožje je muhotep...

partijarnarji

prostora je še za nekaj gostov...

Splitska vrata

6. junij 2021, nedelja

Stračinica, Korčula

Zjutraj ponovno ugotavljava, da imamo vsi trije spalno bolezen. Vreme, morje ali Jansen (Arno steklina) - kdo bi vedel. Vsi trije skočimo v morje, se higijeniziramo, pozajtrkujemo, popijeva dvojno kavo in že (ob 13h) izplujemo.

Motoriramo. Edini poskus jadranja pri Paklenih kmalu spodleti. Sivo morje in sivo nebo.

Ob 20 h najdeva prijazen, predvsem pa zastoj, vez v Stračinici pred Velo Luko, Korčula. Tu okoli je vse plačljivo, ponekod tudi sidranje.

Pripraviva Laro za napovedan dež, pokončava še nekaj komarjev in spalna bolezen se nadaljuje...

7. junij 2021, ponedeljek

Ubli, Lastovo

Dežuje kot v Bohinju. Proti poldnevu se zvedri in gremo v akcijo trgovina/nafta/voda v Velo Luko.

Vela Luka izgleda precej umirjeno. Črpalkar naju ne podi s črpalke. Laro premakneva malo naprej, da ostane več pomola za črpalko, in odkorakamo po nakupih.

Vode na črpalki ne točijo. V novi, lepi marini dobiš vodo, seveda, a moraš plačati uro priveza, to je 150 kn. Električna vključena v ceni, količina vode neomejena... a Lara danes potrebuje le 100 l vode in to ne po ceni vina.

Luški redar toči vodo na carinskem pomolu. Cene ne veva, ker ga ni bilo naokoli, ko smo se prestavili tja in je kapitan mirno napolnil vse kanistre z vodo.

Preskrbljeni z vsem nadaljujemo proti Lastovu. Yanmar je v akciji. Za jutri je napoved vetra ugodna in ciljava na Vieste.

Stračinica, severna obala

precej gosto pozidana obala zaliva Vele Luke

s starim in novim..

tudi palme po novem cepijo, pa ne proti covidu, temveč proti parazitom

fige na palmi to ne moti

privez v Ubliju, Lastovo

privez v Ubliju, Lastovo

8. junij 2021, torek**Vieste, Italija**

Zvečer sva se vezala na bencinsko črpalko, ker je obala preko noči zasedena z rednimi linijami. Bencinska črpalka dela od 7 - 20h. Ko linije ob 6h zjutraj izplujejo, kapitan preveže barko na vzhodno obalo.

Kapitanija dela od 7 - 19h, razen za izjemne primere, kar pa midva nisva. S postopkom odjave se zato ukvarjava zjutraj, od 7.00 naprej. Zelo prijazen policaj naju je zvečer obiskal in obvestil, kdaj bo prišel na delo. Tudi kapitan ni prav nič kompliciral. Pregledal je samo vinjeto, poštelplal crew-listo in vprašal kam gremo.

Policaj in prijateljica naju opozorita, da za vstop v Italijo cepljenje ni dovolj. Super, to sva spregledala. Na Lastovem seveda ne testirajo. Ker sva se že odjavila, nama ne preostane drugega, kot da pot nadaljujemo. Ob 7.30 izplujemo.

Polovico poti je jadrom pomagal motor, nato se maestral le zbudi. Najmočnejše, pričakovano, piha zadnje milje pred italijansko obalo - do 22 vozlov. Ker se je veter vzpostavil šele danes, valovi niso preveč moteči.

Tik pred izstopom iz hrvaških voda, rola pritrjena na cevni konstrukciji celic zapoje. (Nisva še uspela kupiti nove ribiške palice.) Kar nekaj dela sva imela, da sva Laro upočasnila, Arna umaknila v podpalubje in izvlekla vse potrebno orodje. Riba se je močno upirala in težko jo je izvleči brez palice. Počasi je le šlo. Očitno dovolj počasi, da se 9 kg težka yellowfin tuna ni preveč upirala, ko jo Bogdan s pomočjo kavlja dvignil na krov.

Da nama ne bi bilo dolgčas, vmes izdihne nov avtopilot. Nimava ga niti eno leto. Prepluti je uspel le 3000 milj. Že nekaj časa se je sumljivo obnašal, počasno jadranje med valovi, ga je dokončno pokončalo.

Zadnjih 20 milj do Vieste izmenično krmariva v vedno bolj močnem vetru in obdelujemo tuno. Ne želiva, da bi guardia prej ugledala najin ulov, kot dokumente...

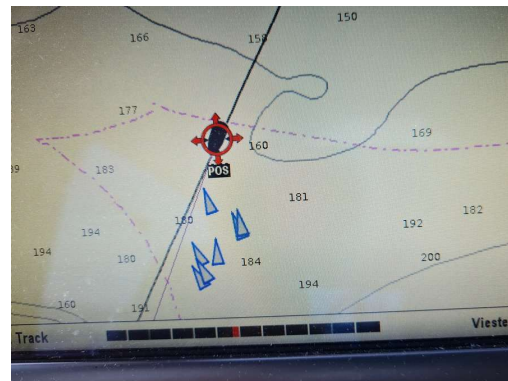
Pokličeva marino na prvem pomolu levo in brez pripomb naju sprejmejo. Pri pristanku veter močno nažiga bočno. S pomočjo dveh mornarjev Laro dobro privežemo.

Kapitan odnese dokumente v plavajočo pisarno. Nihče ga nič ne vpraša o "Enter Italia", opravljenem testu... Če ste cepljeni, zadostuje, je odgovor vseh, ki jih srečava.

Po večerji se sprehodimo skozi mesto. Približno polovica ljudi je zamaskiranih. Lokali delajo do polnoči. Tujcev ni prav veliko. Najdemo odličen sladoled.

tu nekje je Tejin apartman :)

Italijanski ribiči v mednarodnih vodah v trikotniku ob Palagruži, kjer je ostalo še nekaj rib...

kar zajetna žival

novi Hanzi

Vieste

Vieste

Vieste

Vieste, večerni sprehod

9. junij 2021, sreda

Vieste, Italija

Zjutraj obiščemo tržnico. Prodajalci rib imajo bogato ponudbo. Pri dveh hladilnikih polnih tunine, nič škampkov, dovoljena je le zelenjava in sadje. Ponovno sva presenečena nad cenami. Češnje, marelice, paradižniki vseh pasem in ostalo po 2 eur za kg ali še manj. Na Laro se vrnemo dobro založeni.

Kapitan se loti popravila Hanzija (avtopilot). Kmalu ugotovi, da se je strgal jermen. Malo več časa porabi za razstavljanje Hanzija, da ne bi s pokrovom odletele še vse kroglice ležaja. Nadomestni jermen imava zaradi slabih izkušenj s seboj. Popravilo se zavleče do kosila - medtem se je skuhalo slastna ribja juha.

Kapitan gre v plavajočo recepcijo plačat vez. Plača 30 eur in ostaneva lahko še eno noč. Takoj odnese mornarju, ki je lastnikov sin, lep kos tune. Ga je bil prav vesel. Novi lastniki so marino od signore Caterine kupili/prevzeli letos. Izgleda precej bolj urejeno in se še izboljšuje.

Ker je že pozno in so vsi naslednji ugodni pristani vsaj 40 milj stran, se odločiva, da nam še en večerni sprehod ne bo škodil in bomo raje jutri malo bolj zgodni in malo več prejadrali. Vetra bo, kot kaže, še nekaj dni v izobilju.

Peremo, kuhamo, dremljemo, blogamo, ni nam slabo...

Vieste, pisane stojnice

mali ribiči

prijetne cene

desna marina Vieste

sposojanje gumicev že deluje

sposodiš si lahko tudi hišo na vodi

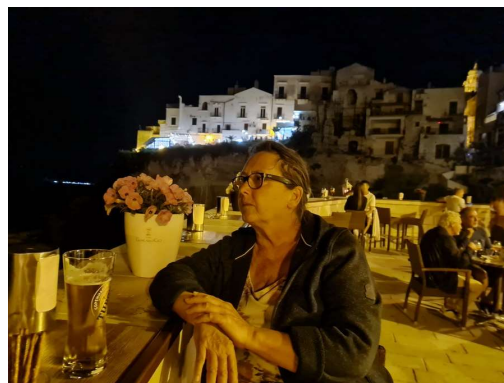
ali oddirjaš na ogled obale Gargana

Vieste ponoči

živahni stari del mesta

pivce

lepi lokali

10. junij 2021, četrtek

Bari, Italija

Malo čez 8h zapustimo prijazno marino in se prepustimo vetru.

Lepo jadramo 30 milj z vetrom v krmo, polkrmo, samo malo prepočasi. Ob 16h ugotoviva, da bomo v Mola di Bari pripluli zjutraj. Vkllopiva motor in obrneva proti obali. V Santo Spiritu ne prikličeva nikogar, za sidranje ni prostora. Nadaljujemo proti Bariju.

Na vhodu v pristanišče naju pokliče VTS Bari (kontrola morskega prometa) in povpraša po namerah. So zadovoljni z odgovorom, da greva v marino Raineri prenočit.

Mornar naju čez noč priveže ob bok bencinske črpalke in za jutri zjutraj napove obisk morske policije.

Za zajtrk je bil karpačo od tune, za kosilo juha od tune, za večerjo so rahlo popečeni tunji zrezki z ohrovtovo solato, poplanknjeni s savinjonom. Sledi zaslužen spanec.

Vieste - turizem nekako deluje, čeprav so gosti pretežno domači

trabuco - rib na ta način že dolgo ne lovijo več

Vieste

11. junij 2021, petek

Monopoli, Italija

Vstaneva ob 7h, ker Italijani začno obratovati ob 8h. Na črpalki zraven nas je privezana tekmovalna jadrnica s češko posadko. Kapitan se takoj zaplete v pogovor s fanti, ki govorijo tekoče angleško. Pripluli so direktno iz Neaplja. Vmes jih je 2x sredi noči ustavila Guardia Costiera in želela videti dokumente. Ko se bo vkrcal lastnik, bodo nadaljevali proti Monfalconu. Jadrnica je izdelana v Manfredoniji. Fantje hodijo na regate, nudijo šolo tekmovalnega jadranja.

Malo čez osmo se pojavi mornar in pošlje Bogdana v pisarno marine.

Bogdan:

"Ker smo prišli iz Hrvaške, ki ni v šengenu, se je treba odkar veljajo covid omejitve, ob prihodu v Italijo prijaviti. Upravnik marine je telefoniral je na Guardia costiera in policijo. Obljubili so, da bodo poslali patroljo v kontrolo. Medtem je v miru pripravil prijavo prihoda in italijanski crew list, za kar je rabil osebne dokumente, vpisni list čolna in "tampone" (= test) ali potrdilo cepljenju proti covid -19. Policistov ni bilo še 2 uri. Policaja sta se pripeljala kar na pomol, preverila če dokumenti ustrezajo napisanemu, še enkrat vprašala za "tampone". Na spisek posadke sta udarila štampiljko za vhod in se poslovila z navodilom da se moramo pri odhodu v državo izven šengena nujno odjaviti."

To je to. Zdaj smo prijavljeni in gremo lahko kamorkoli. Plačamo marino in po koriščenju marinskih kopalnic izplujemo.

Marina za eno noč stane 45 eur z vključenimi vsemi dobrinami (WC, voda, elekrika, wi-fi). 25 eur stane urejanje papirjev, izdelava crew liste po italijansko in prijava v sistem Enter Italia (Nisem je naredila, ker zahteva test in te brez potrditve, da ga imaš, ne spusti naprej. Nima postavke cepljenje. Enter Greek že vsebuje "ali si cepljen"..)

Prav lepo jadramo do Monopolija. V Navionics-u preberem, da se je potrebno prijaviti na kapitanijo (16 ch ali tel.:080 930 3105), preden se privežeš na pomol pod obzidjem, sicer pridrvi pristaniška oblast in začne groziti s kaznijo. Kapitan pokliče in dobi dovoljenje za pristanek. Ko Laro zveževa na pomol, oddrvi s papirji na kapitanijo. Papirje uradnica skrbno pregleda in pove, da je pomol tranzitni in smeva biti tam vezana največ 24 ur. Vez je zastonj. Nekaj letanja, ampak je vsaj več prostih mest, kot jih je bilo včasih, ko je bil kdo vezan na pomolu več dni skupaj.

Pred večerjo se sprehodimo po lepem Monopoliju. Na ulicah je manj gužvasto, kot je bilo maja pred dvema leti, in bolj

hladno... Ljudje so, za razliko od Vieste, večinoma zamaskirani. Predvsem mladina se navodil 100% drži. V ozkih uličicah sva tudi midva nataknila maski, da nebi že od daleč izgledala kot zmedena turista. Italijane so dobro ustrojili...

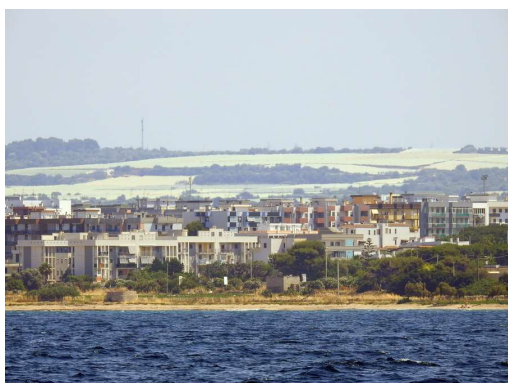
Meni na barki je že nekaj dni enak in še je nekaj ribe na hladnem. S pico zato ni bilo nič - pivu se nisva odrekla.

Guardia Costiera in za njo marina Ranieri

precej prazno veliko пристanišče Barija

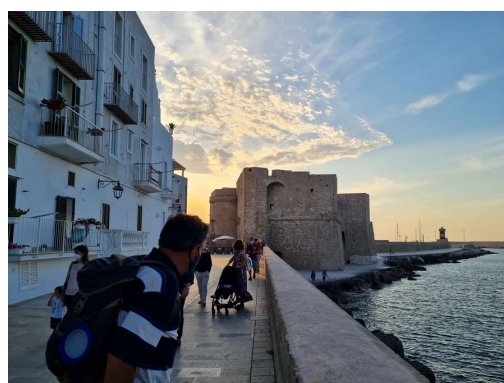
obala poseljena, pokrajina obdelana, prevladujejo pokriti rastlinjaki

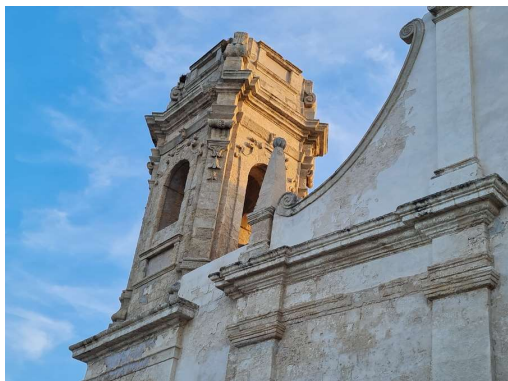
samostan San Vito

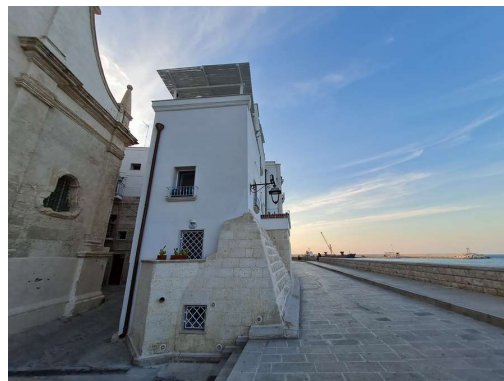
Polignano a mare

Monopoli

v Monopoliju je ogromno cerkva

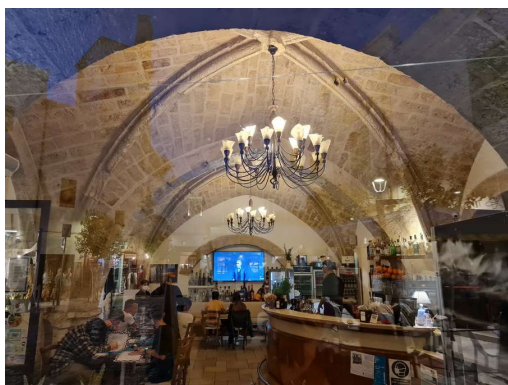
hiša v obzidju

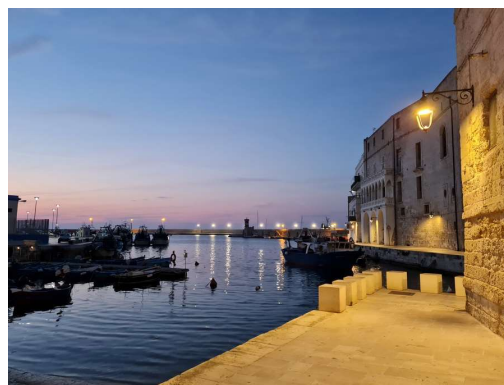
ulica Monopolija

ulica Monopolija

lepi lokali

staro pristanišče

12. junij 2021, sobota

Otrantska vrata

Zjutraj še enkrat zaokroživa po slikovitih ulicah starega mestnega jedra, nabaviva kruh in mleko, in se odveževa.

Ko Lara pokuka izza obzidja, jo zajame prijazen severo-zahodnik in kičasto jadramo proti Brindisiju. Vmes delam pašteto s tune, vlagam tuno, kapitan ureja dokumente in barko, Arno uživa v "igralnici".

Tuhtava kam zapluti, kje prevedriti premočan veter za Laro, ki bo pihal v ponedeljek in torek. In naenkrat sva sklepčna, da je najboljša rešitev, da kar nadaljujemo v isti smeri z vetrom, ki naj bi takole pihal še vsaj do jutri zvečer. Jutri popoldan sva lahko že na Ericoussi, kjer bova varna pred 35 vozli severo-zahodnika in upava tudi pred maskami. Tole v Italiji je vseeno malo preveč utrujajoče.

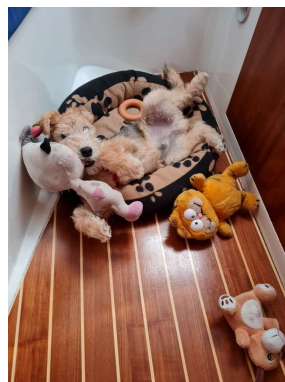
Jadramo enkrat z vetrom v polkrmo, potem malo z vetrom v krmo. Vzorec se ponavlja tudi ponoči. Hitrost je v poprečju okoli 4,5 vozla in nihče in nič naju ne priganja. Od lune nisva videla kaj dosti, je pa zato vidnih velikooo zvezd in nekaj

malega tovornih ladij.

Valovi počasi rastejo. Arno malo zbegano gleda iz svoje košare v salonu. Vedno teže se spi.

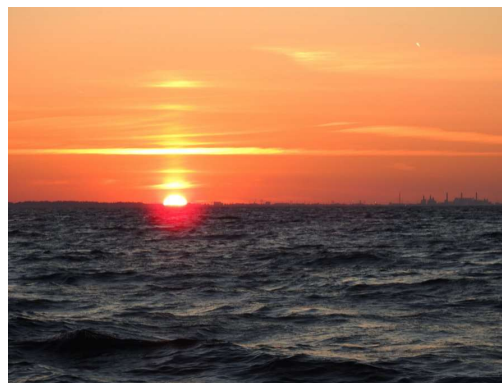
nasvidenje Monopoli

igralnica med jadranjem

Brindisi - na valobranu parkirana brezposelna kruzerja, nista ista kot oktobra lani

sončni zahod za Brindisijem

Mediteran 2021

Jonsko morje

13. junij 2021, nedelja

Ericoussa, Grčija

Z novim dnem valovi rastejo in hitrost vetra tudi. 20 milj pred Ericouso že pošteno vleče. Sprednje jadro zvijeva, da nismo prehitri. Ko pridrvimo okoli južnega rta Ericouse, vleče že 28 vozlov. Ob 13.30 se sidro dobro vkoplje v mivkasto dno v zalivu pred vaško plažo in vsi trije smo opazno zadovoljni. Finale ni bilo po Windy-u...

Pospravimo sebe in barko, se nahranimo (rižota od tune:), spočijemo in operemo. Kopanje je bliskovito, ker ima čudovito turkizno morje okoli nas slabih 19 stopinj. Zvečer nihče ni navdušen nad raziskovanjem okolice.

Ko Arna minejo vesele urice (šprint po krovu Lare v obliki osmic) vsi poniknemo v globok spanec.

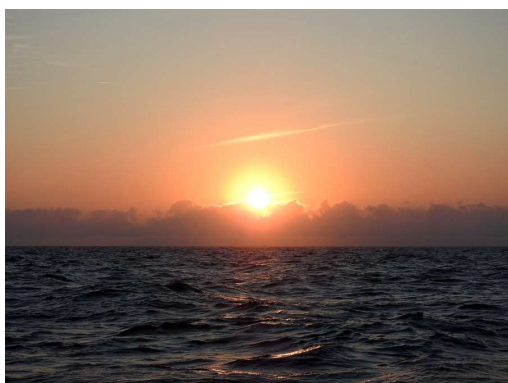
Arno je postal "prekaljen" mornar. Od navdušenja nad jadranjem mu je zraslo že 9 novih "zaresnih" zob, nama pa nekaj novih sivih las...

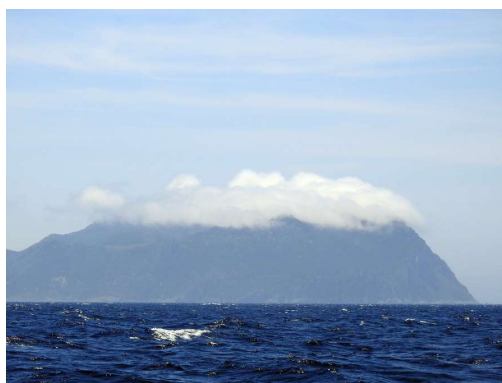
zbudil se je dan

in kapitan

sončni vzhod nad Albanijo

Othonoi

14. junij 2021, ponedeljek

Ericoussa, Grčija

Zbudimo se čili in spočiti. Za začetek se presidramo. Na sidrišču smo samo še mi in ugotavljava, da smo malo preblizu trajektnemu pomolu.

Končno se odpravimo na kopno. Gumic dol, motorček gor, vso kramo noter in že (ob 12h) brzimo v veter. Veslanje danes odpade.

Na Ericoussi nič novega od oktobra lani. Videti je še malo manj ljudi, ampak NIHČE ne nosi maske. Sprehodimo se do zahodne obale in nazaj na Mytos v lokalni taverni. Kalimera Grčija, zdaj smo tvoji.

Na poti nazaj na Laro si bolj natančno ogledava marino. Na glavnem notranjem pomolu najmanj piha. Če si tam vezan na notranji strani, ti SZ ne pride do živega. Zunanji pomol in zahodna obala bazena dobivata sunke padajočega vetra in val. Barke kar visijo na obalo...

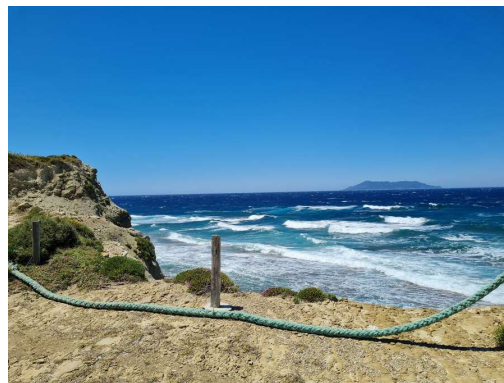
Yamahica nas je varno pripeljala nazaj na Laro, nismo končali na Krfu :) V zalivu na sidru so sunki vetra precej šibkejši od napovedanih 35 vozlov. Za JZ kot marine, si tega nebi upala trditi.

Pišem v uggicah in puloverju in čakam, da se bo kapitan morda le spomnil narediti Tepai in izpolnil obrazec Maritime Health Declaration. Šel je kontrolirat sidro v ledeno vodo. Zakopano je do vratu in zdaj se mu ne mudi nikamor več...

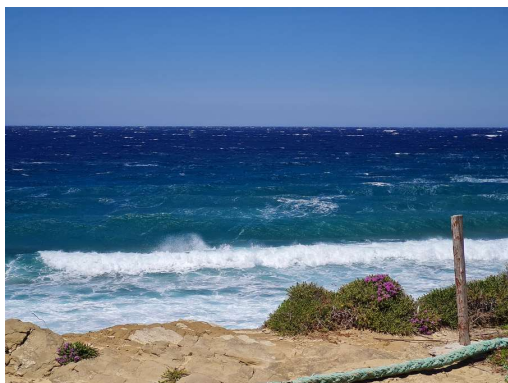
Arnu po divjanju po kopnem in popoldanskem počitku tudi nič več ne manjka - razen skoka v vodo. Komaj se je pustil prepričati, naj počaka na toplejše vode.

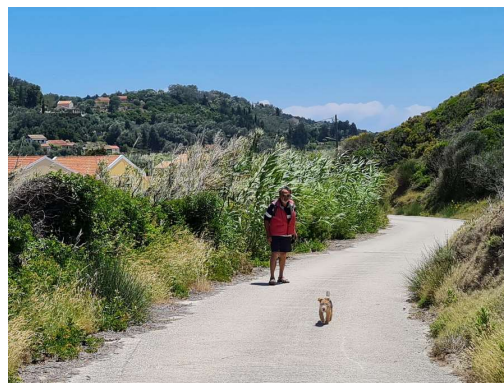
morje proti Albaniji je lepo penasto

Othonoi

danes je veliko lepše biti v zalivu, kot na morju

sprehajalca

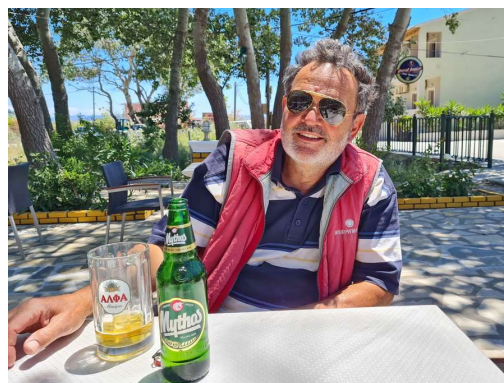
srobota v cvetju - diši do barke

novo turistično naselje

po starem je pa takole

kapitan v Grčiji

nekateri so celo na plaži in to pod marelo, ki je ni odneslo

15. junij 2021, torek

Alipa, Krf

Zjutraj pripluje trajekt. Xanadu je zamenjala malo večja Evokia, uvožena z daljnega vzhoda. Obrne se na mestu, tako da tudi na včerajšnjem mestu nebi bili v napoto. Na poti iz Mantrakija nazaj v Krf ponovno pristane. Prvič je pripeljala robo, zdaj odpelje nekaj avtov.

Ponoči kapitan le pripravi vse papirje za vstop v grške vode. Pred izplutjem gremo še na frape, da je "vstopnim formalnostim" zadoščeno, obiščemo pekarno in poberemo malo kunkvatov izpred ene ograje...

Ko odhajamo, proti Ericoussi in Othoniju hiti kar nekaj jadrnic, predvsem italijanskih. Ni še divjaškega maestrala, napovedanega za popoldan.

Do Palaiocastritsisa jadramo počasi. Ko smo že mimo samostana v zalivu Alipa, privrši obljubljeni veter. Sidrava med skalami malega podzaliva v čisto mivko. Tu sva tretjič, skale poznavava. Upala sem, da bo turkizna voda v zaprtem zalivu toplejša, kot na Ericoussi, a doživim šok. Morje ima 16 stopinj.

Pojemo kočerjo in izlet v samostan prestavimo na jutri. Preveč je refulasto. Maestral se kasneje malo umiri in zapiha iz vzhoda - ta isti maestral... Kapitan za vsak slučaj spi zunaj.

uvožena Evokia

pristane na čelno na notranji pomol

pliško na Ericoussi, levo Lara

glavni pomol marine Ericoussa

težka jadralna

severna obala Krfa

severna obala Krfa

samostan Palaiocastritis

nadzornik kuhinje

pogled proti jugu z domače terase

16. junij 2021, sreda

Gaios, Paxos

Brrr, zjutraj ob 7h termometer v Lari kaže morje 16, zrak 16 stopinj - ledena doba prihaja. Domačin na Ericoussi nama je zaželel prijetno bivanje v Grčiji in naj naju aprilske temperature ne motijo... pravzaprav idealna svežina za pohod do samostana visoko na rtu.

Samostan Palaiokastritsa si uspeva ogledat preden pripelje prvi turistični avtobus. V samostanskem muzeju so na ogled kosti kita, ki so ga pred 100 leti našli na bližnji plaži. Samostan je samooskrben, zraven ima kmetijo polno domačih živali. Ker sva jo občudovala že pred leti, pohitiva naprej.

Vetra na poti do Paxosa je malo. Tretjino jadramo po polžje. V Gaiosu ni več veliko prostih vezov. Stisneva se na najbližjega luški kapitaniji, blizu najožjega dela kanala med vasjo in otočkom.

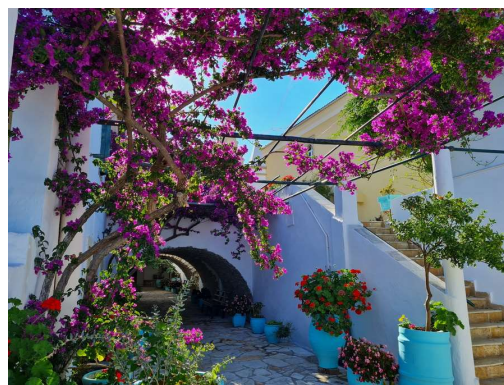
Gaios oblegajo čarteristi. Morda jih je malo manj kot lani avgusta. Po obali je nekaj zamaskiranih sprehajalcev, manj kot pol. Turista z masko skoraj ni videti. Lokali so ravno prav prazni.

Kapitan gre na kapitanijo urediti vstop v grške vode. Ker sva prišla iz Italije (šengna), obisk na mejni policiji, ki je v Gaiosu ni, ni potreben. Pregledajo papirje: eTepai, vpisni list za čolne, zavarovanje plovila, osebni izkaznici, potrdilo o cepljenju, QR kodo, Maritime Declaration of Health. Ni dolgo trajalo.

Po ogledu pisanega Gaiosa, naročiva Mythos s pogledom na Laro.

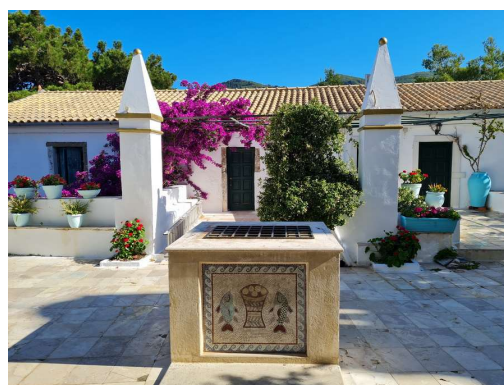
debela Berta

samostan Palaiokastritsa

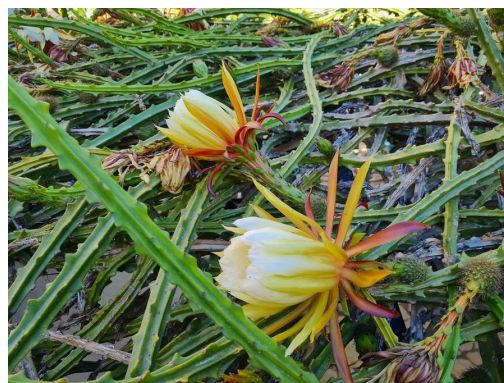
kampanile

samostanske sobe

ostanki kita

pergola iz kaktusa

pogled proti jugu

turist(a)

zaliv Alipa

Liaphades

mamljiva ledena voda

še en pogled na samostan

17. junij 2021, četrtek

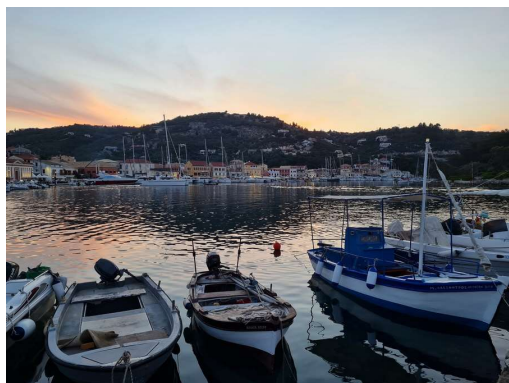
Lygia

Preden greva spat, se poleg naju veže high-tech byboat super jahte Ariella. Jahta je šla ponoči čez Otrantska vrata s poprečno hitrostjo 10 vozlov, da gosti lahko mirno spijo. Mornar 42 čoveljskega čolnika naj bi ji sledil ob 5h zjutraj s hitrostjo 30 vozlov. Ob 8h zaslišiva precej mastno kletje, ki mu sledi hitro izplutje. Mornar je imel živahno nočno življenje...

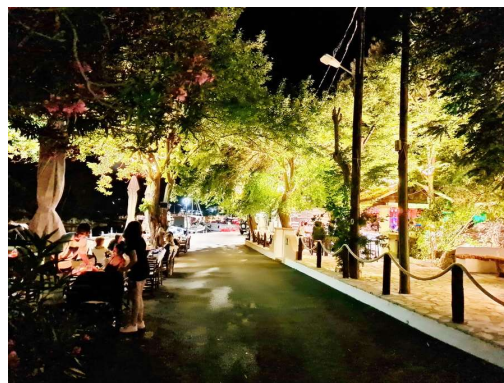
Danes imam rojstni dan in mož me že od jutra razvaja. Toplemu tušu sledi pohajanje po vasi, frape v lokalu pred barko, ogled južnih zalivov Paxosa. Zaliva sta lepa in skoraj brez obiskovalcev, morje čudovito turkizno. Razlog, da nisva ostala, je temperatura morja.

Malo jadrava, malo motorirava do Lygie, malega pristanišča na kopnem Grčije, 15 milj severno od Preveze. Že dolgo si ga želiva raziskati. Pred vhomom v mandrač so razmetane čeri. Na navionicsu so dobro označene s pripombo, da nikar ne vplujete brez opazovalca na kljuno barke. Valovi danes niso bili motilni in kapitan je dobro navigiral. Globina ni bila nikoli manjša kot 3 m. Za kamnitim valobranom se na obali skrivajo privezi z vodo in električno. Privezanih je nekaj ribiških barčic in francoska elanka 333. Veževa se poleg nje. Inkasantov tu ne poznajo.

Zvečer gremo na večerjo v bližnjo taverno. Strežejo samo "morsko" hrano, poprečne grške kakovosti. Nič posebnega, vendar je simpatičen in miren kraj.

Gaios zvečer

Gaios ponoči

Gaios ponoči

zjutraj

frape pogled

slikoviti Gaios

zaliv Moggonisi, jug Paxosa

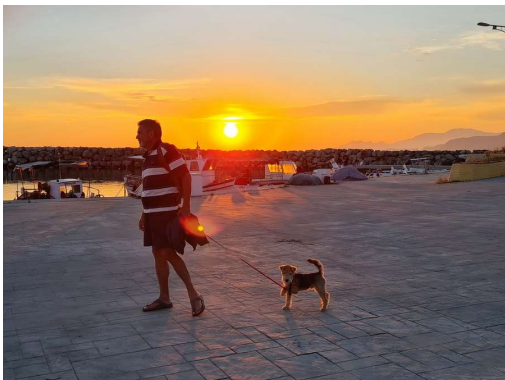
kanal Kaltsonisi, jug Paxosa

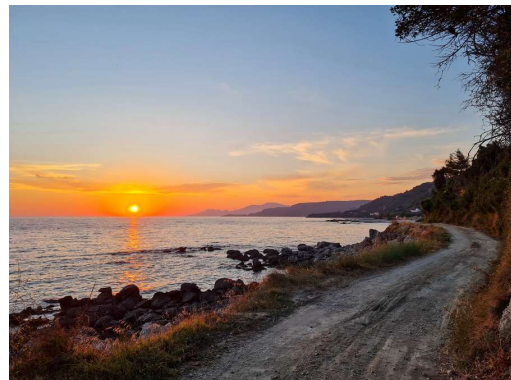
počitniški dvorec, jug Paxosa

Lygia

sprehajalec psov

pri maestralu redko vidiš sonce pasti v morje

18. junij 2021, petek**Lygia**

Sva ostala kar tu. Perem perilo, kapitan vodni tank. Za kosilo je grgada z ribicami od tukajšnjega ribiča.

Morje je prvič prav prijetno za kopanje. Pol kilometra peš proti severu se začne neskončna peščena plaža.

Popoldne naju kličejo iz kapitanije v Gaiosu, da so pod mizo našli prometno od Lare...
Pot do Lefkade bo malo daljša kot običajno.

19. junij 2021, sobota**Lefkada, Levkas**

Tudi ob izplutju iz prijetnega mandrača v Lygiji globinomer ni pokazal manj kot 3 m. Sledila sva peščenim pasovom in si zabeležila track za naslednjič.

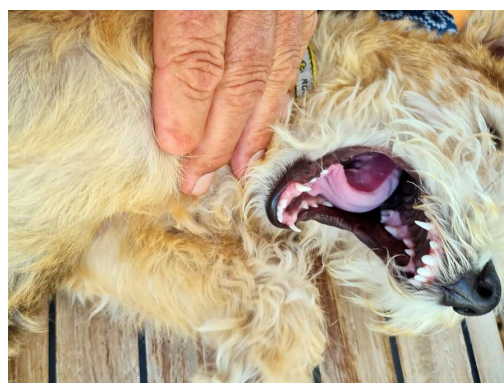
Pri vplutju skozi južni vhod v Gaios na Paxosu je globinska situacija malo bolj komplicirana. Zadnjič smo prišli na 1,7 m, danes le do 1,9 m. Kapitan je skočil z barke na obalo, v bifeju naročil frape, na kapitaniji dobil izgubljeno / pozabljeno prometno od Lare, prevzel in plačal frape za naju, pivo za port policaja ter skočil nazaj na barko. Sidrati se nisva utegnila...

Na poti od Lygije do Gaiosa vetra še ni bilo, samo včerajšnji val od maestrala, ki se je občutil tudi v mandraču. Ob 13h je začelo vleči najprej iz severa, potem iz 330. Jakost ni bila kaj prida, valovi iz različnih smeri prav utrujajoči. Po 15 miljah jadrnanja s pomočjo Yanmarja, da se Lara ni noro valjala, je močno zapihalo iz 230. S polnimi jadri in bočnim vetrom je dosegala hitrosti okoli 7 vozlov, na trenutke celo več in sva morala malo pred ciljem skrajšati genovo. Drvenje je pomagalo, da smo zapeljali pred most Sv. Maura v Levkaškem kanalu 2 minuti pred 20 uro. Most so tokrat odprli samo za Laro ob 20.05.

Vežala sva se na prvi prazni vez, ki sva ga zagledala na SV obali. 52 prevoženih milj s kar konkretno telovadbo zadnje 3 ure je pripomoglo, da smo se pospešeno pospravili spat.

Arno je med plovbo že malo zrasel

je škrbast, pridno pridobiva zaresne zobe...

južni vhod v Gaios

20. junij 2021, nedelja

Lefkada, Levkas

Zjutraj smo šli na ogled Bavarije 46, ki jo prodaja nemški par in zanima posadko bivše Sieste. Arno je bil privezan na podstavke in ni uspel prekucniti barke s podstavka, midva sva pasla firbec na barki in pod njo.

Ker je nedelja, je nakupovanje zalog omejeno. Še slabše je, da je jutri pomemben levkaški praznik in bo zaprto čisto vse. Bogdan je dobil "nadomestno" ribiško palico in nekaj novih vab, odpovedati pa se je moral frizerju. Petra je dobila novo torbico, Arno nove pasje kostke. Mesar je bil zaprt in ni bilo nič s koukouretzi, sevtalja in ovčko. Vseeno ne bomo umrli od lakote v naslednjih dneh. Zelenjavarji so delali.

Obisk pri Gyros-Gyros je bil naporen. Zunaj je še vedno 27 stopinj in nas tretji pohod po mestu prav nič ne mika.

šli smo gledat tole...

Grki na počitnicah

21. junij 2021, ponedeljek

Sarakiniko, Kastos

Že zjutraj je več kot očitno, da imajo Grki praznik. Lefkada je izumrla. Ljudje so zbežali.

Po sprehodu po prazni glavni ulici, pobegneva še midva. Na bencinski v marini Levkas dolijeva vodo in nafto in odropotamo na kopanje v opevani zaliv Varko. Turkizna voda je sicer topla, a umazana. Na obali so očitno vsi prebivalci Lefkade, na morju polovica ta teden najetih čarterjev.

Proti Kalamosu celo eno uro jadramo. Za otokom je čista bonaca. Ko v zalivu Sarakiniko na Kastosu ugledava prazen pomol, prestaviva ogled Kalamosa na drugič.

Zaliv nima taverne, je takorekoč prazen, nezanimiv... Voda je topla in čista, okoli naju meketajo koze in prepevajo ptiči. Neznosno vroč dan je bil in kopanje po večerji se prav prileže.

21.06.2021 ob 10h glavna ulica Lefkade

še pogled v nasprotno smer...

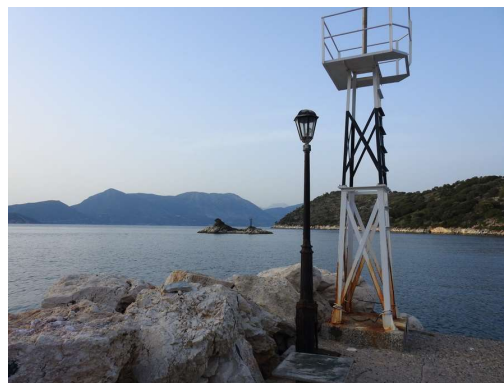
Varko beach

hlajenje

Kalamos

svetilnik greek style na koncu pomola v Sarakiniko

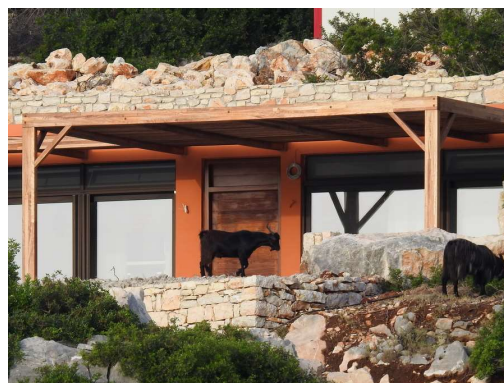
lep parking

na nasprotnem bregu so vikendice

na našem počitniška prikolica

koze obvladujejo novogradnje

z rožami pred hišo nebo nič

prebivalci so se vrnili, a koz to ne moti...

22. junij 2021, torek

Ag. Ilias (Pighadi), Ithaka

Vroče je. Poskus osvojitve glavne vasi Kastosa je propadel na vrhu hriba. Pogled na vas nama je zadostoval. Namesto piva smo si vsi trije močno želeli kopanja.

Vetra ni in ga ne bo, žal še nekaj dni ne. Zato nimamo preganjavice.

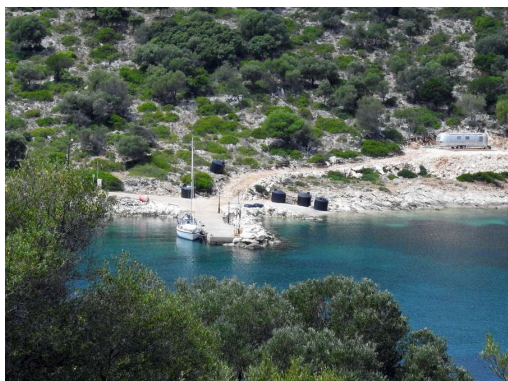
Kapitan ugotovi, da se tukajšnje ribe ne bojijo podvodne puške in gre v lov in nabere večerjo - dve oradi, enega sorodnika vrane. Arno in jaz lebdiva v vodi in sanjava o klimatski napravi...

Popoldan se počasi prestavimo proti jugu. Želiva obiskati otočje Strofades, ki leži sredi morja 30 milj južno od Zakintosia in 30 milj zahodno od Kyparissie. Za prenočevanje med otočki brez pristanišča in dobrega sidrišča je najbolj primerno vreme bonaca... Južneje se letos ne nameravamo podati.

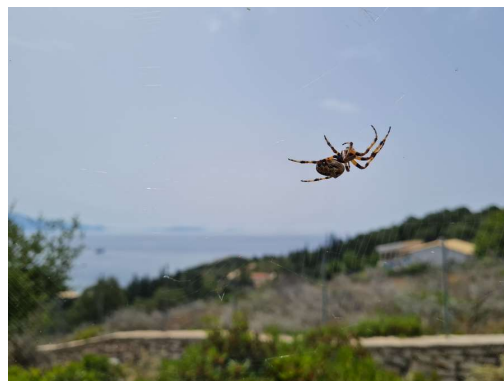
Vsi zalivi na poti so polni jadrnic s posadkami na hlajenju.

V peljajrju piše, da so na otoku Ag. Ilias podgane in se ni dobro vezati na pomol. Najbrž je zato v precejšnji gneči plovil pomol prazen. Ponovno imava svoj privatni vez... danes z delujočim internetom.

Razen enega mačka in galebov nisva srečala drugih živih prebivalcev otoka. Pred leti so nas obiskale vsaj koze. Zgodba o podganah naj kar ostane v veljavi....

pomolček v Sarakiniko, le internet je bolj slab - greš pa na hrib

in pogledaš čez

nobenega vetra vse do Oxije

večstoletne oljke

pasja vročina

One House Bay, Atokos

Cliffs Bay, Atokos

nočni obisk na otočku Sv. Iliasa

23. junij 2021, sreda

Ag. Nikolaos, Zakynthos

Podgane se do jutra niso prikazale, niti niso pustile kakršnihkoli sledi. Lara zjutraj plava v akvariju, polnem rib. Obkrožajo nas ušate, ovčice, orade, črnici in na steni pomola se razkazuje plamenka. Kapitan gre v akcijo. Danes ni uspešen, ribe bežijo...

Proti južnemu rtu Kefalonije Lara lebdi v megli. Jadrnice brez jader se premikajo kot prikazni - zdaj jo vidiš, zdaj je ne vidiš več... Razlike med barvo morja in neba ni, vetra ni, vroče kot v peklu...

Sidrava pred koncem rta in poskačemo v turkizno vodo. Kosimo in se še enkrat namočimo. Maestral med Zakynthosom in Kefalonijo je pozen. Vseeno uspemo vsaj ta del poti do Sv. Nikolaja prejadrtati, zadnji del prav po polžje.

Ag. Nikoalos kljub pozni uri ni poln kot običajno. Kar nekaj prostih vezov je še. Dimitris nas zvabi na svoj muring. Takoj se pohvali, da vsako leto gosti Japca, Slavca, Barbaro.... midva sva žal že večerjala, za pivo je prepozno in prevroče.

Dimitris pripelje sosedom nafto, Dimitris nudi elektriko in vodo, ki pa je precej slana. Dimitrisova mama vodi taverno, ata črpalko, sestra agencijo za obisk jam in plaže s potopljeno ladjo - popoln family business. Morda so malo manj vsiljivi kot družina Kostasa, ki obvladuje desni del zaliva.

Odisejeve skale na Ithaki

stanovanjski jadranci

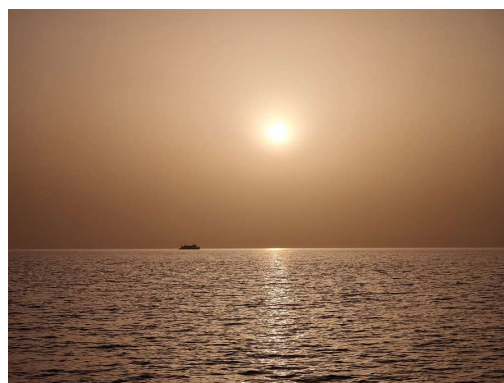
privez na otočku Ag. Ilias, Pighadi

bitve

že pripravljen roštilj

med Zakynthosom in Kefalonio

24. junij 2021, četrtek

Keri, Zakynthos

Da nebi Dimitrisa totalno razočarala, greva pred odhodom v taverno njegove mame na frape in liter vode. Take vročine že dolgo nisva doživela. V barki je kot v mikrovalovki, na kopnem pol stopinje hladeje.

Izplujemo v smeri gliserjev s turisti in se temu primerno valjamo do slavne plaže z nasedlo ladjo. Voda je tam res lepe

barve. Kopno je polno ljudi. Ohladimo se in odropotamo po zunanji strani Zakinthosa naprej na jug.

Ogledava si zaliv Vromi. Sidranje tam odpade, pregloboko in preveč boj različnih lastnikov. Z okoliških hribov piha 40 stopinjski fen - ne preživiš.

Ko izplujeva iz zaliva, se vklopi maestral. Razpneva genovo in pospešeno jadramo z vetrom, na momente glisiramo, do rta Keri, kjer se kmalu za ovinkom veter izklopi.

Zahodna obala Zakinthosa je divja, skalna, delno spominja na južno obalo Visa. En ogled zadostuje...

V zalivu Lagana, znanem po želvah, ki so tam zgolj še slučajno, je čista bonaca. Sidrava pred vasico Keri v družbi še 8 jadrnic. Ena od njih je čisto majhna: Ngoni, 187 čevljev dolga, 33 čevljev široka, grez 17 čevljev. (Laro lahko nataknejo na davitse za byboat.)

Orkanov ponoči ne pričakujeva. Komarjev tudi ne, ker je še za njih prevroče.

Ag. Nikolaos

turisti osvajajo nasedlo ladjo

ladja je nasedla v "ustrezen" zaliv, glavna atrakcija Zakinthosa

ostanki ladje

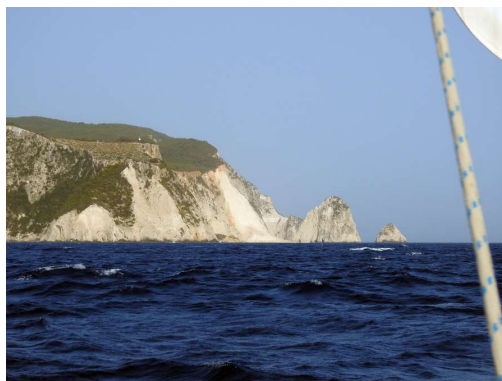
Vromi

v Vromi se pride tudi po cesti

zahodna obala

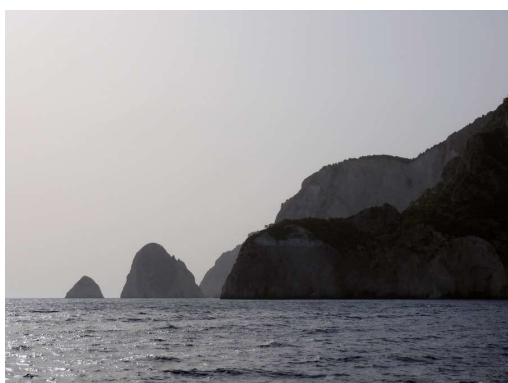
svetilnik pri rtu Keri

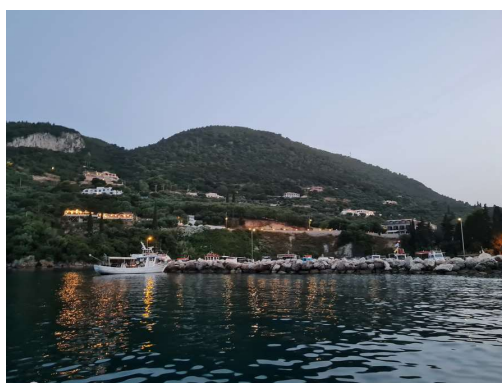
mogočne skale

lepe plaže, samo obstaja nevarnost, da ti kaj prileti na glavo...

pogled nazaj na z. obalo

vasica Keri

25. junij 2021, petek

Arpia, Strofades

Zbudimo se mehko kuhani, pojedemo zadnja slovenska domača jajčka (iz Podbrega), se ohladimo v morju in dvignemo sidro.

Takoj za rtom nas ohladi prijeten vetrič, a idealnega jadrnanja je čez nekaj milj konec. Veter se izklopi. Nekaj časa ropotamo z jadri, nato se na polovici poti veter ponovno zbudi in nas počasi pripelje do Strofadov.

V bližini Zakintosja plujemo preko velikih madežev surove nafte. Smo jo vohali že zvečer, danes nam je jasno od kje.

Sidrava v malem zalivu na JV strani otoka Arpia. Je edino možno še kar zaščiteno sidrišče pred prevladujočimi vetrovi 3. in 4. kvadranta, ne pa pred valovanjem pri močnejših vetrovih. Teh naj danes in jutri nebi bilo. Sidranje ni preprosto. Med velikimi skalami in ploščami so peščene flike. Ko s sidrom zadaneš fliko, zmagaš. Pesek je dovolj mehak, da se sidro vkoplje. Pred nami je to uspelo že mali švedski jadrnici s 5 mladiči. Za nami prijadra katamaran iz Kerija in raje izbere domačinsko bojo.

Pred sončnim zahodom vse tri posadke osvojimo kopno. Švedski mladiči si pripravijo piknik z vsemi za to potrebnimi priteklinami, od glasbe, do roštilja. Starejši posadki prehodita otok podolgem in počez. Na zahodni strani otoka je mali, s skalami obdan mandrač za največ 2 čolna. Dostop do njega je slalom med čermi, primeren samo za poznavalce. Na najvišji točki otoka stoji hiška in kapelica. Hiška propada. V kapelici gori sveča. Okoli zgradb je velik, zapuščen nasad oljk. Na poti proti sidrišču je vodnjak.

Ko se stemni, doživimo koncert neznanih ptičev. Določila sva jih za enake sovce, kot živijo na malem otoku pred Mrčaro. Tam jim pravijo arkini. Zvoki so prav čarovniški. Sceno popestri še polna luna, ki vzide izza ogromnega samostana na sosednjem otoku Stamphani.

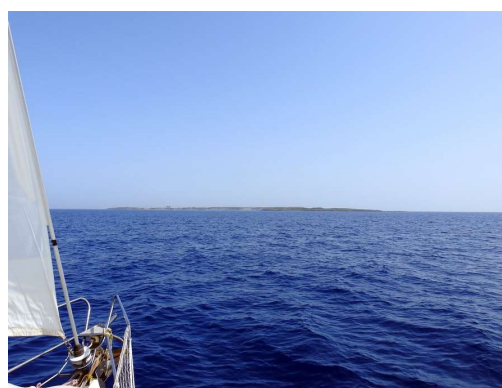
Ngoni

bife

potapljači

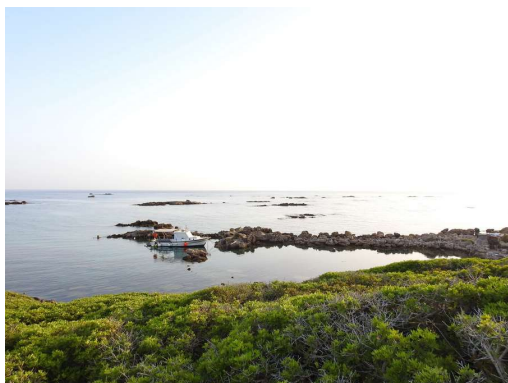
Strofades, najjužnejša točka našega letošnjega potepanja

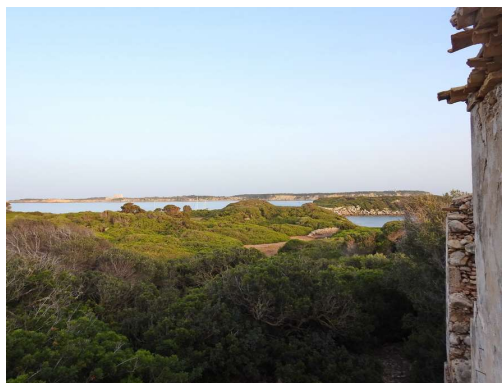
sidrišče med Arpijo in Stamphanijem

divja narava

mandrač za eksperte

pogled na otočje

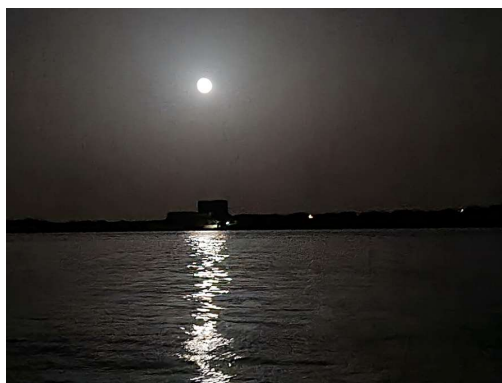
kapelica na Arpiji

kapelica z gorečo svečko

vodnjak

čarovniška noč

26. junij 2021, sobota

Stamphani, Strofades - Katakolo, Peloponez

Zjutraj se premaknemo preko modre lagune pod otok Stamphani. Sidranje je še bolj komplicirano. V bližini otoka so zaplate mivke med oblimi skalami večje, ampak mivka je trda kot beton in naše sidro rocna se ni uspelo zakopat. Sledi na mivki so kazale, da tudi sidra predhodnikov niso bila uspešna.

Osvojimo otok in se skuhamo.

Samostan Svete Matere Božje je bil zgrajen leta 1241. Je utrjen samostan zaradi pogostih napadov piratov in nikdar ni služil v vojaške namene.

Včasih je na otoku živelo več kot 100 menihov. Bili so samooskrbni. Še obstajajo nasadi oljk, sadovnjaki in polja, ki pa niso obdelana. Menihi ne živijo več v samostanu in ne živijo več stalno na otoku. Največkrat je tam Aleksis, občasno pomočniki iz samostana v Zakynthosu. Imajo vzorno urejeno hišo, posest in malo kapelico.

Samostan je v ruševinah. Na otoku se tla zelo pogosto tresejo. Zadnji močan potres leta 2019 je samostan skoraj sesul. Zvezali so ga z jeklenicami in deloma injicirali vogale, da bo stal še nekaj let.

Praden izplujemo nazaj v civilizacijo, si ogledava morski svet, kapitan s puško - in nalovi kosilo. Zelo lepo je, zanimivo, kristalno čisto. Žal se nisva spomnila narediti kakšne slike, pa drugič, ker bova sem še prišla.

Do Katakola imava ugoden veter, 3 - 5 Bf. Lari najbolj odgovarja 4+. Za rtom pred pristaniščem doživimo nekaj neugodnih refulov. Arno se je k sreči že navadil na taka presenečenja in ne skače več na napačno stran.

Sidrava v zalivu za pristaniščem. Potrebni smo kopanja. Meduze so bile drugačnega mnenja.

utrjeni samostan Svete Matere Božje na Stamphaniju

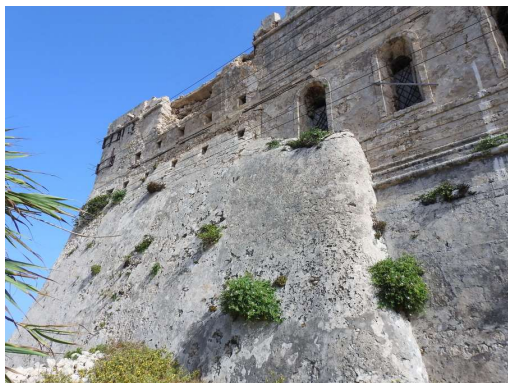
ob poti je mali mandrač

osvajalci

mogočen samostan

zgrajen skoraj za vedno

glavna avenija

brez elektrike danes ne gre

hišo menihov obdajajo pisani oleandri

okoli hiše je polje, ograde za živali

in kapelica

pav na domačem dvorišču

pogled na turista

27. junij 2021, nedelja

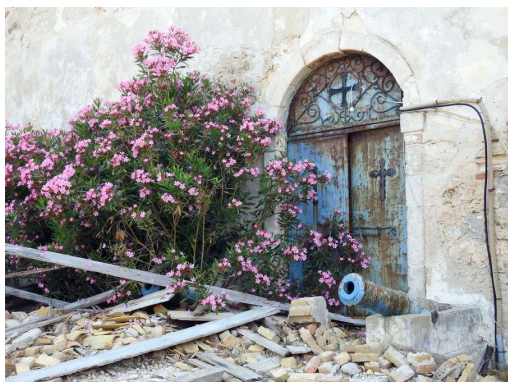
Porto Roma, Zakynthos

Ponoči je bilo prav prijetno, malo manj vroče in brez komarjev. Zjutraj se kapitan 101-ič spravi lepiti gumic in ga lepi do poldneva. Potem se prestavimo na obalo, kapitan natoči vodo, opere barko in izplujemo proti Killiniju.

Po 10 miljah si veter premisli in zapiha iz smeri v katero jadramo. Da ne bi v Killini pripluli jutri, odorcamo na le 10nm oddaljeni Zakynthos. Orjemo v valove in še kar hitro priorjemo do zaliva Porto Roma, kjer v zavetju nizkega rta vržemo sidro na mivkasto dno.

Porto Roma je zaliv obdan s hoteli in plažami. Okolje je precej bučno, na našo srečo zaenkrat samo do noči. Nič kar bi nas zanimalo, a nudi vsaj malo zavetja pred SSZ vetrom in možnost kopanja. Danes je peklensko vroče in ni izgledov, da bi bilo ponoči hladneje...

Še nekaj slik od včeraj, ko si je kapitan drznil stikati po ruševinah:

vhod v samostan

samostansko dvorišče

vodnjak ob vhodu

mešalnik za testo in 3 krušne peči

v temni kleti stoji mlin na osla (mulo)...

...in lesena pluga

cerkvena sobana

zvezani zidovi

porušene zgradbe

Lara v modri laguni

še zadnji pogled na mogočno zgradbo

Porto Katakolo

28. junij 2021, ponedeljek

Antisamos, Kefalonia

Nočno valovanje v Porto Roma je bilo pretežno od velikih ladij, ki vozijo ob zahodni strani Peloponeza na jug. Zjutraj se vse jadrnice, kar jih je videti daleč naokoli, vozijo brez jader. Vetrič v zalivu očitno piha samo okoli bližnjega rta.

Z Lungo, sosedo s pomola v Vrsarju, se dogovorimo za srečanje približno na sredini Kefalonije, v zalivu Antisamos. Do južnega rta Kefalonije je bonaca. Pred Porosom skočimo vsi trije v morje, da se malo ohladimo. Severno od Porosa po 4. uri zapiha močan maestral po kanalu med Kefalonijo in Ithako točno v kljun. Počasi motoriramo v valove, ker bi sicer sosede srečali šele jutri.

Lepo je srečati sosede daleč od domače luke. Zvečer se vsi trije preselimo na Lungo. Ksenija in Gregor pripravita odlično mezico, da pogovor lažje teče... Pravzaprav se že dolgo nismo videli in si imamo marsikaj za povedat. Covid nam je ukinil vsa zimska srečanja...

Porto Roma

Porto Roma

Arnu poganjajo zaresni zobje

Lunga v Antisamosu

29. junij 2021, torek

Astakos

Po frapeju v eni od tavern za vzorno urejeno plažo se naše poti razidejo. Lunga gre raziskovat Zakinthos, midva obiskat Astakos na celini. Tam naju čaka Mala, nafta in trgovine z živili. Pred 10 dnevi se v Lavkadi nisva uspela prav bogato založiti. Potem sva se potepala po manjših krajih in pridno praznila zaloge. Trenutno je v malem Larinem hladilniku dovolj prostora za kar nekaj plastenk pijače...

Do sredine morja med Kefalonijo in celinsko Grčijo je bonaca kot olje. Prime riba, tokrat v idealnih pogojih, in odgrizne vabo. Nova palica se je konkretno upognila. Riba je bila očitno zajetna.

Ob 16.30 se vklopi maestral in valovi. Kmalu krajšava. Pred otočki pred zalivom Astakosa spet daljšava in za ovinkom spet krajšava. Pred mestom je bonaca, na mestno obalo piha z juga. Privezati pomaga posadka Male.

Zvečer se preselimo v bližnjo taverno, kjer vsaj malo pihlja. Porcije so ogromne, cene polovične. Najina lakota je bila več kot pogašena. Posadko Male so obilne mezice presenetile dopoldne in si še ni opomogla. Pozna se, da Astakos leži izven promenade čarteristov. Kopenski turisti so tu pretežno Grki.

posadka Lunge

lepo urejena plaža Antisamosa

ni nasedla ladja - vikend je

posadki Male in Lare

30. junij 2021, sreda

Petala

Zbudi naju promet na obali, nisva ga več vajena. Ponoči je obala zaprta za promet.

Dopoldne dirjamo po nakupih. Vse se najde, samo hladu ne. Ob 1h, ko izpolnimo vse domače naloge, se onemogli zgrudimo v senco murv na preprih ventilatorjev v bližnjem kafiču. K sreči je v Astakosu vse kar iščeš blizu... Frape si podaljšujemo z vodo več kot uro. Potem le zmoremo premakniti barki v 10 milj oddaljen zaliv.

Po večerji in večkratnem hlajenju v morju odveslava na Malo na hlajenje z gin-tonikom z ledom in limonco - led je na Lari nedosegljiva ekzotika...

Astakos ni fotogeničen

vrtalna ladja

čeri označene po grško

plujemo med ribogojnicami in vklapljamo protivlomne alarme